

VENDIM
Nr.3, datë 12.2.2008

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbëra nga:

Thimjo Kondi	Kryesues
Artan Hoxha	Anëtar
Gani Dizdari	Anëtar
Nikoleta Kita	Anëtare
Agron A.Lamaj	Anëtar
Evgjeni Sinoimeri	Anëtare
Shpresa Beçaj	Anëtare
Ardian Dvorani	Anëtar
Perikli Zaharia	Anëtar
Irma Bala	Anëtare
Besnik Imeraj	Anëtar
Fatos Lulo	Anëtar
Ardian Nuni	Anëtar

në seancat gjyqësore të datës 10.1.2008 dhe datës 12.2.2008 morën në shqyrtim çështjen civile nr.8 Akti, që u përket palëve:

PADITËS: Thoma Nasi, prezent, i papërfaqësuar me avokat.

E PADITUR: Dega e tatim taksave Lushnjë, në mungesë.

OBJEKTI I PADISË: Anulim i aktit administrativ të detyrimit tatimor, në shumën e 95 506 lekëve, të datës 7.7.2004.

Baza ligjore: Neni 324 e vijues i Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Lushnjë, me vendimin nr.712, datë 3.7.2007, ka vendosur:

“Të deklarojë mungesën e juridiksionit gjyqësor për gjykimin e kësaj mosmarrëveshjeje civilo - administrative”, duke arsyetuar se mosmarrëveshja administrative nuk i është nënshtruar shqyrtimit në themel nga ana e organeve administrative, sikurse parashikon neni 55 i ligjit nr.8560 "Për procedurat tatimore", i cili rregullon marrëdhëniet juridike që lindin në fushën e mbledhjes së detyrimeve tatimore.

Kundër vendimit të mësipërm **ka ushtruar ankim të veçantë paditësi Thoma Nasi**, i cili kërkon prishjen e vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë Lushnjë për mungesë juridiksioni dhe dërgimin e çështjes për shqyrtim po në gjykatën e shkallës së parë, për këto shkaqe:

- I kam ndjekur të gjitha shkallët e apelimit administrativ, sipas nenit 55 të ligjit nr.8560 “Për procedurat tatimore”, për aktin administrativ të regjistrimit me iniciativë nga dega e tatim taksave Lushnjë si objekt tatimpagues dhe për detyrimin ndaj kësaj dege të shumës 95 506 lekë jam njoftuar në datën 13.10.2006, kur unë kam shkuar vetë në degën e tatimeve për të marrë një dokument, pasi po të mos shkoja, ky njoftim detyrimi nuk do të ishte bërë i ditur, kjo shumë përbëhet prej 10 000 taksë vendore, 32 000 detyrim tatimor tatim fitimi i thjeshtuar dhe 53 506 lekë sigurime shoqërore, shumë e cila në vitin 2004 nuk ishte detyrim i degës së tatim taksave.

- Duke mos pasur dijeni për shkallët e ankimit administrativ, pasi unë jam invalid (me një dorë), i jam drejtuar gjykatës për këtë padrejtësi që unë mendoj se më ishte bërë.

- Pas vendimit nr.1018, datë 13.11.2006 të gjykatës për pushimin e kërkesës sime, e cila më udhëzoi që më parë të ndjek rrugën administrative të apelimit, i jam drejtuar Drejtorisë së Apelimit, e cila mori vendim për mosmarrjen në shqyrtim të kërkesës sime, pasi kanë kaluar afatet ligjore.

- Edhe nga Komisioni i Apelineve nuk u mor në shqyrtim kërkesa ime.

- Nga mosnjohja e shkallëve të apelimit, si dhe nga fakti se detyrimi më është njoftuar nga data 7.7.2004 më datën 13.10.2006, pra 2 vjet e tre muaj me vonesë.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në seancën gjyqësore të datës 18.10.2007, me arsyetimin se për këtë çështje “...ka vend të shqyrtohet në Kolegje të Bashkuara për efekt të unifikimit të praktikës gjyqësore, për shkak se ka qëndrime të ndryshme për çështje të ngjashme midis Kolegjeve të Gjykatës së Lartë në lidhje me zbatimin dhe interpretimin e nenit 55/2 dhe 59 të ligjit “Për procedurat tatimore”.

Në nenin 55 të ligjit të mësipërm parashikohet se apelimi kundër akteve të administratës tatimore bëhet në organet e apelimit tatimor, të cilat kanë shkallë hierarkike nga më i ulëti te më i larti. Në paragrafin 2 të këtij neni parashikohet se hierarkia e apelimit tatimor nga më i ulëti te më i larti është: “a) dega e tatimeve në rrethe për tatimet e taksave nacionale; b) Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve; c) Komisioni i Apelit të Tatimeve pranë Ministrisë së Financave; d) sistemi gjyqësor”. Në fjalinë e fundit të këtij neni parashikohet se: **“një çështje nuk mund të shqyrtohet në një nivel më të lartë apelimi pa u shqyrtuar në nivelin më të ulët”**.

Neni 59 i ligjit nr.8560 parashikon se: “*Tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuar në këtë ligj, ka të drejtë t’i drejtohet gjykatës*”, ka vendosur:

“Kalimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë për unifikim të praktikës gjyqësore”, duke shtruar këto çështje:

1. Në rastin kur subjekti tatimor ka bërë ankim nga ana formale juridike deri në organet më të larta të hierarkisë së apelimeve tatimore, dhe këto organe nuk e kanë marrë në shqyrtim ankimin, me argumentimin e mosplotësimit prej subjektit të kërkesave ligjore të përcaktuara në nenin 55 të ligjit nr.8560, datë 22.12.1999 dhe udhëzimit nr.5, datë 30.1.2006 “Për procedurat tatimore” (pra, se ka kaluar afati ligjor i përcaktuar për kryerjen e këtij apelimi, ose aktit administrativ i mungojnë elementet e një akti të rregullt), a ka të drejtë subjekti t’i drejtohet gjykatës për të kërkuar prej saj që të verifikohen pretendimet e tij mbi respektimin ose jo, gjatë ankimit në rrugë administrative, të rregullave të natyrës procedurale?

2. Shqyrtimi vetëm nga ana formale juridike i çështjes nga organet e ankimit administrativ, a presupozon se në kuptim të nenit 328 të Kodit të Procedurës Civile dhe 59 të ligjit “Për procedurat tatimore” ankimi administrativ quhet i ezauruar?

3. Parashikimi në ligjin nr.8560, në nenin 55/2 se “... një çështje nuk mund të shqyrtohet në një nivel më të lartë apelimi pa u shqyrtuar në nivelin më të ulët”, a është pengesë ligjore që gjykata të bëhet kompetente për të shqyrtuar pretendimet e subjektit tatimor për motive procedurale si më sipër?

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relatimin e çështjes nga gjyqtarët Shpresa Beçaj dhe Ardian Nuni, dhe pasi biseduan çështjen në tërësi,

VËREJNË:

I. Nga të dhënat e akteve të ndodhura në dosjen gjyqësore, rrethanat e çështjes, paraqitur në mënyrë kronologjike, rezultojnë si më poshtë:

1. Padiësi ka kryer aktivitet privat për shitjen e artikujve të ndryshëm ushqimorë në Fier-Seman, komuna Gradishtë, Lushnjë.

2. Me shkresën nr.914, prot., datë 31.3.2004 të kryetarit të degës së tatimeve Lushnjë është urdhëruar sektori i Policisë Tatimore Lushnjë të kryejë “mbylljen e aktivitetit të subjektit Thoma Nasi ... deri në çastin e pajisjes me certifikatë tatimore”.

3. Policia Tatimore i ka mbyllur aktivitetin padiësit në datën 31.3.2004 dhe me shkresën nr.907/1, prot., datë 7.6.2004 informon degën e tatimeve Lushnjë për mbylljen e aktivitetit të

subjekteve të palicencuara në komunën Gradishtë, midis të cilëve edhe për Thoma Nasin (nr.3 i rubrikës).

4. Me shkresën nr.907/3, prot., datë 16.6.2004, kryetari i degës së tatimeve Lushnjë kërkon informacion prej sektorit të Policisë Tatimore që të rikonfirmojë nëse subjektet të cilave iu është bllokuar aktiviteti, e ushtrojnë atë në kundërshtim me vendimin e bllokimit.

5. Dega e tatimeve Lushnjë ka nxjerrë "Njoftim detyrimi" nr.2797, datë 10.10.2006. Sipas këtij akti, nga verifikimet e Policisë Tatimore gjatë vitit 2004, paditësi Thoma Nasi është gjendur në ushtrim të aktivitetit privat "*pa u regjistruar në degën e tatimeve*". Bazuar në nenin 32/2, pika 1 të ligjit nr.8438, datë 12.12.1998 "*Për tatimin mbi të ardhurat*" (i ndryshuar), zyra e regjistrimit e degës së tatimeve Lushnjë ka regjistruar paditësin si subjekt të tatueshëm. "*Sipas deklarimeve të Policisë Tatimore*" dhe përllogaritjeve të datës 7.7.2004, ai është ngarkuar me detyrim tatimor në shumën prej 95 506 lekësh, që përbëhet prej 10 000 lekë taksë vendore, 32 000 lekë detyrim tatimor tatim fitimi i thjeshtuar dhe 53 506 lekë sigurime shoqërore.

6. Paditësi është vënë në dijeni të këtij njoftim detyrimi në datën 13.10.2006 dhe e ka kundërshtuar atë në rrugë gjyqësore. Me vendimin nr.1018, datë 13.11.2006 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Lushnjë ka pushuar gjykimin e padisë, për shkak se paditësi ka hequr dorë nga gjykimi i saj.

7. Ndërkohë, ai ka bërë ankim në Drejtorinë e Apelit Tatimor. Kërkesa e tij ankimore është protokolluar me nr.11311, datë 14.11.2006 (në dosjen gjyqësore nuk ndodhet ndonjë akt që të pasqyrojë mënyrën e depozitimit të ankimit, dorazi apo nëpërmjet shërbimit postar).

8. Me shkresën nr.prot.11311/1, datë 11.12.2006, Drejtoria e Apelit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve ka vendosur mosshqyrtimin e *apelimit administrativ* për shkak të kalimit të afatit ligjor.

9. Kundër vendimit të Drejtorisë së Apelit Tatimor paditësi ka paraqitur ankim në Komisionin e Apelit Tatimor pranë Ministrisë së Financave. Me vendimin nr.806, datë 16.1.2007, ky Komision ka vendosur: "*... të rrëzojë kërkesën e subjektit, pasi dokumentacioni i administruar pranë KAT-it nuk është i plotë sipas kërkesave të nenit 55 të ligjit të sipërcituar, dhe udhëzimit nr.2, datë 30.1.2006 "Për procedurat tatimore", si dhe nuk vërtetohet kryerja e shkallës së parë të apelimit ..., tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuar në këtë ligj, ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës*".

10. Pasi është njohur me vendimin e organit më të lartë të apelimit në rrugë administrative, paditësi i është drejtuar gjykatës me padi.

11. Gjatë gjykimit ka parashtruar se në fillim të vitit 2004 ka zhvilluar aktivitet privat, por për një kohë shumë të shkurtër, pasi nga organet tatimore është mbyllur. Në tetor 2006, kur paraqitet pranë palës së paditur për të tërhequr një vërtetim, vihet në dijeni se pala e paditur ka kryer regjistrimin e tij si subjekt privat dhe ka përllogaritur detyrimet fiskale që duhet të paguajë për vitin 2004. Pretendon se nuk ka kryer aktivitet që nga momenti që Policia Tatimore e ka mbyllur atë, si dhe sigurimet shoqërore i ka paguar në komunë dhe njoftim vlerësimi është nxjerrë në kundërshtim me ligjin e me gjendjen e faktit.

12. Në prapësimet, pala e paditur ka parashtruar se paditësi është regjistruar me nismën e organeve tatimore dhe i është përllogaritur detyrimi tatimor për vitin 2004. Ankimi administrativ është bërë jashtë afatit. Paditësi nuk ka shlyer detyrimin sipas nenit 43 të ligjit për procedurat tatimore dhe për këto shkaqe çështja duhet të nxirret jashtë juridiksionit gjyqësor.

13. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Lushnjë, në përfundim të shqyrtimit gjyqësor, ka nxjerrë çështjen objekt gjykimi jashtë juridiksionit gjyqësor, me arsyetimin se "*... rezulton se nga ana e paditësit nuk është shteruar rruga hierarkike e apelimit administrativ të detyrimit të tij tatimor, pasi kërkesa e tij ankimore nuk është marrë në shqyrtim nga Drejtoria e Apelit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve*". Në vijim të arsyetimit, kjo gjykatë parashtron që "*në rastin konkret ligji i veçantë (ligji për procedurat tatimore), i cili ka përparësi ndaj ligjit të*

përgjithshëm (nenit 36 të Kodit të Procedurës Civile), parashikon mungesën e juridiksionit gjyqësor për gjykimin e kësaj çështjeje, përderisa nuk është respektuar procedura e parashikuar në këtë ligj”.

14. Kundër vendimit të gjykatës së shkallës së parë ka ushtruar ankim të veçantë paditësi.

II. Vlerësimi i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë:

15. Kolegjet e Bashkuara çmojnë të parashitrojnë opinionin e tyre ligjor në lidhje me qëndrimin e mbajtur nga gjykata e faktit si në funksion të unifikimit të praktikës gjyqësore, ashtu dhe për vijueshmërinë e çështjes në gjykim.

16. Kolegjet e Bashkuara, bazuar në aktet e dosjes gjyqësore, vendimin e gjykatës dhe në analizë juridike të tyre, në raport me dispozitat kushtetuese dhe të legjisllacionit përkatës fiskal, vlerësojnë se një pjesë e pretendimeve të ngritura nga ankuesi qëndrojnë. Gjykata e shkallës së parë, në nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor të çështjes që i është shtruar për zgjidhje, ka zbatuar keq ligjin.

17. Për rastin konkret, në rrethanat e një hetimi gjyqësor jo të plotë e të gjithanshëm, nxjerrja jashtë juridiksionit gjyqësor bën që ankuesit t’i mohohet e drejta e ankimit, të garantuar në dispozitat kushtetuese, që, nga njëra anë, sjell mohimin e së drejtës për t’u gjykuar dhe dëgjuar nga gjykata dhe, nga ana tjetër, mosushtimin e një kontrolli gjyqësor mbi aktin administrativ; elemente këto të domosdoshme për një proces të rregullt ligjor.

18. Në nenet 6 e 13 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut dhe në nenin 42 të Kushtetutës¹ së Republikës së Shqipërisë është parashikuar në mënyrë të shprehur e drejta e individit për një ankim efektiv dhe për një proces të rregullt ligjor. Në kuptim të dispozitës kushtetuese kjo e drejtë nuk është e kufizuar vetëm në procesin gjyqësor, por ajo shtrihet edhe në atë me karakter administrativ, siç është rasti në shqyrtim.

19. Shqyrtimi i akteve të administratës tatimore është i lidhur pazgjidhshmërisht me zbatimin e procedurave të përcaktuara si në ligjin për procedurat tatimore, ashtu edhe në Kodin e Procedurave Administrative. Sipas neneve 21, 56 e 57 (të ndryshuar) të ligjit për procedurat tatimore, Drejtoria e Apelimit Tatimor dhe Komisioni i Apelimit të Tatimeve janë parashikuar si organe administrative me kompetenca të plota për shqyrtimin e kundërvajtjeve administrative në fushën e tatimeve; kjo në përputhje edhe me nenin 13 të ligjit nr.7697, datë 7.4.1993 “Për kundërvajtjet administrative”.

20. Në ligjin për procedurat tatimore është parashikuar që veprimtaria e Drejtorisë së Apelimit Tatimor dhe Komisionit të Apelimit të Tatimeve t’i nënshtrohet kontrollit gjyqësor (n. 59²).

21. Për rastin konkret, paditësi, bazuar në dispozitat e sipërcituara të ligjit për procedurat tatimore, ka ushtruar ankim administrativ, duke kërkuar shfuqizimin e njoftimit detyrimit nr.2797, prot., datë 10.10.2006.

21.1 Drejtoria e Apelimit Tatimor, me aktin nr.1131/1 prot., datë 11.12.2006, ka vendosur mosshqyrtimin e apelimit administrativ, për arsye se janë “*kaluar afatet ligjore të përcaktuara për kryerjen e këtij apelimi*” (neni 55, pika 3).

21.2 Komisioni i Apelimit Tatimor, i vënë në lëvizje nëpërmjet ankimit të paditësit, me vendimin nr.806, datë 16.1.2007, është shprehur: “*të rrëzojë kërkesën e subjektit, pasi dokumentacioni i administruar pranë KAT nuk është i plotë sipas kërkesave të nenit 55 të ligjit të*

• ¹ Neni 42 “1. Liria, prona dhe të drejtat e njohura me Kushtetutë dhe me ligj nuk mund të cenohen pa një proces të rregullt ligjor.

• 2. Kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe të interesave të tij kushtetuese dhe ligjorë, ose në rastin e akuzave të ngritura kundër tij, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj.”.

² Neni 59 i ligjit “Për procedurat tatimore: “Tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuar në këtë ligj, ka të drejtë t’i drejtohet gjykatës.”.

sipërcituar, dhe udhëzimit nr.2, datë 30.1.2006 “Për procedurat tatimore”, si dhe nuk vërtetohet kryerja e shkallës së parë të apelimit. Në mbështetje të nenit 59 të ligjit nr.8560, datë 22.12.1999, i ndryshuar, tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuara në këtë ligj, ka të drejtë t’i drejtohet gjykatës”.

22. Paditësi, me pretendimin se nga veprimtaria e organeve të administratës tatimore dhe nga aktet e nxjerra prej tyre i janë cenuar interesa të ligjshme, si dhe në rrethanat kur nuk ka gjetur zgjidhje konkrete të cenimit të këtij interesi as nga organet më të larta të kësaj administrate, bazuar në nenin 59 të ligjit për procedurat tatimore, nenin 18/b të Kodit të Procedurës Administrative dhe nenin 324 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, i është drejtuar gjykatës.

23. Në thelb, objekt i mosmarrëveshjes së shtruar para gjykatës është paligjshmëria e tri akteve administrative, si dhe procedura e ndjekur gjatë nxjerrjes së tyre.

24. Në vështrim të përgjigjeve të dhëna nga organet administrative dhe arsyetimit të vendimit gjyqësor, Kolegjet e Bashkuara konstatojnë se gjykata e faktit, megjithëse ka shqyrtuar çështjen për disa seanca gjyqësore, duke mos kryer “një hetim gjyqësor të plotë dhe të gjithanshëm në përputhje me ligjin” (neni 14 i Kodit të Procedurës Civile), nuk i ka dhënë përgjigje qëndrimit të organeve administrative, nëse ato nuk kanë pasur motivin e arsyeshëm apo janë ndodhur përpara pamundësisë ligjore për të marrë në shqyrtim në themel çështjen që iu është paraqitur nëpërmjet ankimit. Për rrjedhojë, vendimi i kësaj gjykate është i cenueshëm.

25. Aktualisht jemi në rrethanat kur personit të interesuar, që ka nisur procedurën administrative, i kanë shteruar mjetet ligjore të kundërshtimit të akteve administrative dhe me anë të padisë i ka bërë ato objekt të juridiksionit gjyqësor. Çështja shtrohet nëse ka konsumuar paditësi të drejtën e ankimit administrativ në organet e administratës në rrugë hierarkike që të mund të vërë në lëvizje juridiksionin gjyqësor.

26. Në vështrim të neneve 31, 324 e 325 të Kodit të Procedurës Civile, objekt shqyrtimi gjyqësor është padia e subjektit që kërkon shfuqizimin e aktit administrativ, me pretendimin se janë të paligjshëm “dhe se atij i cenohen interesat dhe të drejtat e tij në mënyrë të drejtpërdrejtë”.

27. Në harmonizim me përmbajtjen e dispozitave kushtetuese të sipërcituara, gjykatat e faktit shqyrtojnë jo vetëm paligjshmërinë apo pathemelësinë e aktit, por dhe ligjshmërinë e veprimeve/mosveprimeve të organeve të administratës, jo vetëm për t’iu përgjigjur në kohë subjekteve për kërkesat/ankimet që ato paraqesin, por edhe nëse veprimet e kryera prej tyre janë të ligjshme apo jo dhe nëse ato iu përgjigjen rrethanave të faktit.

27.1 Pikërisht ky kontroll realizohet nga gjykata. Në vështrim edhe të neneve 18/b e 137 të Kodit të Procedurave Administrative, gjykata ushtron kontroll për ligjshmërinë e aktit dhe veprimeve të organeve të administratës publike, të cilat kontestohen para gjykatës, për shkak se, sipas pretendimeve të palës paditëse, kanë cenuar e kufizuar të drejta e interesa të ligjshme, duke e detyruar atë të paguajë një detyrim jo të bazuar në ligj e në gjendjen e faktit.

28. E drejta për t’iu drejtuar gjykatës lidhet në mënyrë të drejtpërdrejtë me juridiksionin dhe kompetencën, të cilat gjejnë rregullim në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile dhe në ligje të tjera. Kuptimi, interpretimi dhe zbatimi i drejtë i këtyre dispozitave është detyrë e gjykatave.

29. Nuk është objekt i këtij gjykimi themeli i çështjes, por parë në këndvështrimin ligjor të mësipërm, kur për rastin konkret pretendohet se nxjerrja e njoftim vlerësimit tatimor, veprimet e administratës tatimore, përfshirë dhe ato të dy organeve të shqyrtimit të ankimit administrativ, janë në kundërshtim me ligjin, paditësi legjitimohet t’i drejtohet gjykatës. Legjitimimi (*locus standi*) i këtij subjekti konsiston në kuptimin që ai ka të drejtën për të vënë në lëvizje një proces gjyqësor kundër një akti administrativ.

30. Kolegjet e Bashkuara kanë detyrimin kushtetues që buron nga neni 141/2 i Kushtetutës, për t’i dhënë neneve 55 të ligjit për procedurat tatimore kuptimin e duhur, duke e qartësuar atë e duke shmangur kundërthëniet me dispozitat e tjera të legjislacionit procedural administrativ e atij civil. Në funksion të këtij qëllimi, interpretimi i njësuar i kësaj dispozite duhet të bëhet në mënyrën që është më e favorshme për palën që kërkon të përfitojë prej saj, që në rastin

konkret është subjekti tatimor mbi të cilin rëndon një ngarkesë tatimore.

31. Kolegjet e Bashkuara, në interpretim të dispozitave në të cilat referon kjo çështje, në analizë të termave të përdorur në formulimin e këtyre dispozitave, si dhe koncepteve që ato formësojnë, çmojnë të nevojshme të argumentojnë se kuptimi i tyre, që lidhet me shkallët hierarkike të apelimit tatimor, duhet parë i lidhur ngushtë me të gjithë procesin ligjor që duhet të ndjekë tatimpaguesi e që përbëhet nga ankimi që i përket juridiksionit administrativ dhe organeve të përcaktuara në germa “a”, “b” dhe “c” të nenit 55 dhe nga ankimi/padia që i përket juridiksionit gjyqësor (germa “ç”).

31.1 Pra, në vështrim të përmbajtjes të nenit 55, pavarësisht terminologjisë jo koherente të përdorur në krahasim edhe me dispozitat e tjera të këtij ligji apo edhe të legjislacionit administrativ dhe atij procedural civil, apelimi tatimor ka të bëjë me dy instanca që u përkasin juridiksioneve të ndryshme, atë që i përket juridiksionit administrativ dhe atë të juridiksionit gjyqësor.

31.2 Për nga formulimi, kjo dispozitë e ka renditur gjykatën si pjesë e “*apelimit tatimor*” dhe si një nga shkallët e këtij apelimi, por në interpretim të tërësisë së dispozitave kushtetuese³ (nenet 4, 7 e 135), dispozitave të legjislacionit fiskal e atij procedural civil, gjykata nuk është shkallë e ankimit apo apelimit administrativ ose pjesë e hierarkisë së organeve administrative që shqyrtojnë këtë apelim. Gjykata është pjesa qenësore e një pushteti të veçantë dhe jo shkallë e hierarkisë së apelimit administrativ.

32. Ankimi administrativ është mjeti fillestar juridik i subjekteve të interesuara, mbajtësve të “*të drejtave dhe interesave të ligjshme*, të cilat preken nga vendimet që merren ...” nga organet e administratës publike, për të nisur një procedim administrativ e që gjatë këtij procedimi administrativ, kanë të drejtë “*... të marrin pjesë në të ...*” (neni 45/1 i Kodit të Procedurave Administrative dhe neni 56 i ligjit për procedurat tatimore).

33. Paraprakisht evidentojmë se organet e administratës tatimore, që ligji u ka njohur të drejtën e shqyrtimit të apelimit administrativ, nuk janë në funksione *quasi gjykatë*, por organe të administratës publike që ushtrojnë të drejtën e kontrollit të brendshëm ndaj organeve më të ulëta tatimore.

34. Ndërsa gjykata vihet në lëvizje nga palët nëpërmjet padisë dhe personit që bën pretendimin me anë të saj, i është njohur e drejta “*... për t’u dëgjuar, mbi themelin e këtij pretendimi, në mënyrë që gjykata ta shpallë atë të bazuar ose jo*” (nenet 2§1 dhe 31§1 të Kodit të Procedurës Civile).

35. Në vështrim të legjislacionit në fuqi, neni 6, 13 të Konventës për të Drejtat e Njeriut, neneve 17, 41, 42 të Kushtetutës, si dhe qëndrimeve interpretuese të Gjykatës Kushtetuese, janë gjykatat e zakonshme ato që shqyrtojnë zbatueshmërinë e parimeve të procesit të rregullt ligjor nga ana e administratës shtetërore si në nxjerrjen e aktit administrativ, ashtu dhe gjatë procedurës së kundërshtimit të këtij akti në rrugë administrative e të kundërshtuar në një gjykim individual (akte të karakterit individual dhe jo normativ -përgjithshëm për ato që nuk janë penguar nga neni 325 i Kodit të Procedurës Civile për t’u kundërshtuar në gjykatë).

36. Për këto arsye, Kolegjet e Bashkuara konkludojnë se, me nenin 55 të ligjit për procedurat tatimore, ligjvënësi ka parashikuar organet kompetente, Drejtorinë e Apelineve dhe Komisionin e Apelineve, si shkallë hierarkike të apelimit administrativ. Dhe, në përfundim të tij, në zbatim të garancive kushtetuese, nëpërmjet këtij ligji, tatimpaguesit i është njohur e drejta e ushtrimit edhe të “*apelimit tatimor*” sipas kërkesave të ligjit procedural civil (neni 324 e vijues të Kodit të Procedurës Civile). Në këtë kuptim, gjykata nuk është shkallë e ankimit administrativ në hierarkinë e organeve të apelimit për tatimet dhe e drejta për të ushtruar mjetet gjyqësore në

• ³ Neni 7 “Sistemi i qeverisjes në Republikën e Shqipërisë bazohet në ndarjen dhe balancimin ndërmjet pushteteve ligjvënës, ekzekutiv dhe gjyqësor”.

• Neni 135, pika 1 “Pushteti gjyqësor ushtrohet nga Gjykata e Lartë, si dhe nga gjykatat e apelit e gjykatat e shkallës së parë, të cilat krijohen me ligj”.

kundërshtim të akteve dhe veprimeve të administratës, megjithëse është e pakufizuar, shteti nëpërmjet rregullimeve ka parashikuar edhe kriteret për të ushtruar këtë të drejtë, që për rastet e çështjeve të kësaj natyre, janë përcaktuar në nenet 43, 55-59 të ligjit për procedurat tatimore, si dhe në ligje e tjera fiskale.

37. *Apelimi tatimor* kërkon respektimin e disa kushteve, por organet e shqyrtimit të tij duhet të respektojnë edhe kërkesat e nenit 143/3 të Kodit të Procedurave Administrative. Sipas kësaj dispozite, në ato raste kur kërkesa vlerësohet se nuk përmban të dhënat e domosdoshme që kërkon ligji apo ka mungesë në aktet shoqëruese, organi administrativ që shqyrton apelimin ka detyrimin ligjor që të *“ndihmojë ankuesin në përgatitjen e të gjithë dokumentacionit që kërkon procedura përkatëse”*.

38. Në rastin në shqyrtim, ankuesi ka ushtruar ankim administrativ me shkrim. Në dosjen gjyqësore nuk ka ndonjë akt të vërtetohet datën e ushtrimit të këtij ankimi.

38.1 Komisioni i Apelit nuk ka shqyrtuar themelin e çështjes, duke parashtruar si shkaqe mungesën e dokumentacionit, si dhe mosvërtetimin e kryerjes së shkallës së parë të apelit.

38.2 Në vështirësi të situatës konkrete konstatohet se përlllogaritja e detyrimit tatimor është bërë në datën 7.7.2004, por njoftim vlerësimi është nxjerrë me aktin nr.2797, prot., datë 10.10.2006. Qëndrim ky që bie ndesh me nenin 63 pika 3 të ligjit për procedurat tatimore dhe nenet 56/b e 59§1 të Kodit të Procedurave Administrative.

38.3 Po kështu, nëse pretendohet pavlefshmëria absolute e akteve, kërkim që nuk është i ndërruar nga ndonjë afat parashkrimi, gjykata nuk mund të nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit gjyqësor, por, në zbatim të nenit 121 të Kodit të Procedurave Administrative dhe 331 të Kodit të Procedurës Civile, konstaton pavlefshmërinë për efekt të zgjidhjes së pasojave juridike që janë krijuar nga akti.

39. Mosmarrja në shqyrtim me arsyetimin se ankimi është paraqitur jashtë afatit apo se mungon akti që provon parapagimin në dokumentacionin që shoqëron ankimin, nuk do të thotë *apriori* se subjekti tatimor nuk ka plotësuar kërkesat ligjore. Pikërisht zbatimi nga organi administrativ i nenit 143 do të thotë jo thjesht marrje e masave për një proces të rregullt administrativ, por dhe një detyrim që i rikujtohet ankuesit që deri në seancën e shqyrtimit duhet të provojë këtë fakt, në të kundërt çështja nuk shqyrtohet.

40. Gjykata nuk mund të anashkalojë fakte të tilla që pas sjellin pasoja juridike, por duhet t'i analizojë ato dhe t'i vlerësojë në tërësinë e fakteve dhe rrethanave të çështjes objekt gjykimi.

41. Siç evidentuam më lart, shqyrtimi administrativ i nënshtrohet dy fazave, asaj të shqyrtimit paraprak, në të cilin vlerësohen forma e ankimit, legjitimiteti, juridiksioni, kompetenca dhe nuk i jepet zgjidhje në thelb ankimit (neni 144 i Kodit të Procedurave Administrative) dhe asaj të shqyrtimit në thellim të ankimit.

42. Sipas nenit 146 të Kodit të Procedurave Administrative, vendimi i organit që shqyrton apelimin administrativ është përfundimtar, por parë në korelacion me dispozitat e seksionit të VI të Kodit të Procedurave Administrative dhe me dispozitat e tjera që lidhen me këtë aspekt, rezulton se vendimmarrja e organit që shqyrton apelimin nuk është në çdo rast përfundimtare (si në rastet e inkompetencës, mungesës së juridiksionit, si dhe në rastet e mospranimit të ankimit për kalim afati apo mosplotësim dokumentesh).

43. Ligji lejon apeluesin që ta ankimojë vendimin e fazës së parë (vendim jo përfundimtar) në organin më të lartë hierarkik e më pas edhe në gjykatë.

43.1 Në asnjë dispozitë të legjislacionit fiskal nuk është parashikuar që vendimi i autoriteteve tatimore është i paankimueshëm në gjykatë. Është ligji vetë (Kodi i Procedurave Administrative dhe Civile), që ka parashikuar goditjen e aktit administrativ në rrugë gjyqësore.

44. Në vijim të logjikës juridike të përdorur më sipër, duke u kthyer konkretisht tek objekti i çështjes, Kolegjet e Bashkuara vlerësojnë se e drejta e aksesit në gjykatë nuk mund t'i cenohet kërkuarit për shkaqe që rrjedhin nga mangësitë apo gabimet në veprimtarinë e vetë organeve shtetërore. Kështu që gjykata, para se të shprehet për juridiksionin, duhet të verifikojë

pretendimet që kanë të bëjnë me këto mangësi apo gabime të administratës tatimore dhe t'i vlerësojë ato në tërësinë e fakteve dhe rrethanave të çështjes konkrete.

45. Në argumentim sa më sipër, Kolegjet e Bashkuara, në funksion të unifikimit të praktikës gjyqësore, arrijnë në përfundimin se:

a) gjykata, kur shqyrton një çështje me objekt anulim njoftim vlerësimi tatimor, nuk mund të mjaftohet vetëm me verifikimin e faktit të mosshqyrtimit të ankimit nga instancat kompetente administrative, për ta nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit gjyqësor. Ajo, referuar pretendimeve të paditësit, është e detyruar të verifikojë paraprakisht nëse ankimi administrativ është paraqitur në afat dhe nëse këtij ankimi i janë bashkëngjitur dokumentet shoqëruese sipas nenit 55 të ligjit për procedurat tatimore.

b) Nëse gjykatës i rezulton se ankimi administrativ është paraqitur jashtë afatit dhe/ose mungojnë dokumentet shoqëruese sipas nenit 55 të ligjit dhe ky është shkaku i mosshqyrtimit në themel të ankimit nga organi administrativ, gjykata vendos, konform neneve 36 e 59 të Kodit të Procedurës Civile, nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor.

c) Në të kundërt, nëse gjykata konstaton se ankimi administrativ, ndryshe nga ç'pretendon organi administrativ, është ushtruar në afat dhe ka qenë i shoqëruar nga dokumentet e nevojshme sipas kërkesave të ligjit, nuk mund të refuzojë shqyrtimin e çështjes, me arsyetimin se çështja nuk është shqyrtuar në themel nga organi administrativ.

d) Gjykata, siç theksuam më sipër, e nxjerr çështjen jashtë juridiksionit gjyqësor vetëm kur paditësi, për faj të tij, nuk e ka paraqitur ankimin administrativ në afat ose nuk ka kompletuar dokumentet shoqëruese sipas ligjit (megjithëse organi administrativ e ka vënë në dijeni për të metat e ankimit). Nëse gjykatës i rezulton se jo për faj të paditësit (ankuesit) çështja nuk është shqyrtuar në themel nga organi administrativ, atëherë në zbatim të nenit 42 të Kushtetutës, nenit 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut, që garantojnë një proces të rregullt ligjor, është e detyruar të shqyrtojë çështjen në themel, duke qenë ajo që ka juridiksionin për shqyrtimin e çështjes.

46. Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë çmojnë se konstatimi i të metave që u vunë në dukje në marrjen e vendimit nga gjykata e shkallës parë për këtë çështje konkrete dhe përcaktimet unifikuese që u dhanë prej tyre në lidhje me interpretimin e kuptimit të dispozitave përkatëse të ligjit për procedurat tatimore, nga njëra anë do të ndihmojnë gjykatën që të rishqyrtojë çështjen mbi bazën e ligjit e të provave dhe nga ana tjetër do të shërbejnë edhe për gjykatat e tjera për të zbatuar në mënyrë të unifikuar këto dispozita gjatë zgjidhjes të problematikave të ngjashme, në të ardhmen.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, mbështetur në nenet 36 dhe 481 të Kodit të Procedurës Civile dhe nenit 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë",

VENDOSËN:

1. Prishjen e vendimit nr.712, datë 3.7.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Lushnjë dhe dërgimin e akteve asaj gjykate për vazhdimin e gjykimit, me tjetër trup gjykues.

2. Ky vendim për njësim të praktikës gjyqësore të dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Thimjo Kondi (Kryesues), Artan Hoxha, Gani Dizdari, Nikoleta Kita, Agron Lamaj, Evjeni Sinoimeri, Ardian Dvorani, Besnik Imeraj, Fatos Lulo, Ardian Nuni.

Anëtarë kundër: Perikli Zaharia, Shpresa Beçaj, Irma Bala

MENDIMI I PAKICËS

Në gjyqtarët e mbetur në pakicë çmojmë se vendimi nr.712, datë 3.7.2007 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Lushnjë, i cili ka deklaruar mungesën e juridiksionit gjyqësor për gjykimin e mosmarrëveshjes, me objekt anulimin e aktit administrativ të detyrimit tatimor, në shumën 95.506 lekë, të datës 7.7.2004, është i bazuar në ligj. Kjo gjykatë ka deklaruar mungesën e juridiksionit duke arsyetuar se, "... nga ana e paditësit nuk është shteruar rruga hierarkike, pasi kërkesa e tij ankimore nuk është marrë në shqyrtim nga Drejtoria e Apelimit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve". Në vijim të arsyetimit kjo gjykatë parashtron se, "në rastin konkret ligji i veçantë (ligji për procedurat tatimore), i cili ka përparësi ndaj ligjit të përgjithshëm (neni 36 i Kodit të Procedurës Civile), parashikon mungesën e juridiksionit gjyqësor për gjykimin e kësaj çështjeje përderisa nuk është respektuar procedura e parashikuar në këtë ligj".

Në vështirim të rrethanave të çështjes objekt shqyrtimi, e çmojmë me vend të analizojmë përmbajtjen dhe llojet e juridiksionit.

Sipas të drejtës procedurale civile, "rrethi i çështjeve, që në bazë të ligjit kanë të drejtë të zgjidhin organet e një sistemi, quhet juridiksion", dhe ndahet në dy degë kryesore, në atë administrativ dhe në atë gjyqësor.

Juridiksioni administrativ është e drejta e detyra e organeve të administratës shtetërore për të zgjidhur çështjet e mosmarrëveshjet, që sipas ligjit u janë lënë në kompetencë.

Juridiksioni gjyqësor është e drejta dhe detyra e gjykatave për shqyrtimin e çështjeve që u janë lënë atyre nga ligji.

Në bazë të ligjit të posaçëm nr.8560 "Për procedurat tatimore" në nenin 55 të tij, është parashikuar se "apelimi kundër akteve administrative tatimore bëhet në organet e apelimit tatimor, të cilat kanë shkallë hierarkike nga më i ulëti te më i larti". Në bazë të nenit 59 të këtij ligji, "Tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuara në këtë ligj, ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës".

Sikurse parashikohet në të drejtën e procedurës civile, "juridiksioni është një nga funksionet e shtetit, i cili bën dallimin ndërmjet pushteteve të ndara e të pavarura ndërmjet tyre, në funksionet ndërmjet organeve shtetërore dhe ndërmjet tyre e organeve të pushtetit gjyqësor".

Në Kodin e Procedurës Civile janë përcaktuar kufijtë ndërmjet dy juridiksioneve, si kushte i domosdoshme për respektimin e ligjshmërisë në veprimtarinë e tyre dhe janë parashikuar edhe dispozitat për respektimin e këtij kufiri, siç bëhet fjalë në nenet 59 e 60 të Kodit të Procedurës Civile.

Në nenin 137/3 të Kodit të Procedurave Administrative përcaktohet në parim se palët e interesuara mund t'i drejtohen gjykatës vetëm pasi të kenë ezauruar rekursin administrativ. E njëjta gjë parashikohet edhe nga neni 59 i ligjit nr.8560, datë 22.12.1999 "Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë".

Në respektim të kërkesave të dispozitave ligjore të mësipërme, çmojmë se ezaurimi i rrugës së ankimit administrativ është një kusht i domosdoshëm për paraqitjen e padisë në gjykatë dhe ezaurimi i rrugës administrative bëhet vetëm në ato raste kur (organi administrativ) në rastin në shqyrtim Drejtoria e Apelimit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve dhe Komisioni i Apelimit Tatimor pranë Ministrisë së Financave, është vendosur në kushte të tilla që të mund të shprehet për themelin e çështjes. Një nga elementet që duhet të respektohen në lidhje me këtë (që organi administrativ të mund të shprehet për themelin), është edhe afati i përcaktuar në ligj për paraqitjen e ankimit administrative tek organi i administratës shtetërore, i cili nuk është afat parashkrimi, pasi në nenin 64 të Kodit të Procedurave Administrative është parashikuar e drejta e palës që të kërkojë rivendosjen në afat pranë organit që zhvillon procedurën administrative.

Në kushtet kur Drejtoria e Apelit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve nuk ka marrë në shqyrtim apelimi administrativ të paditësit, për shkak të kalimit të afatit ligjor

për bërjen e apelimit, dhe kur Komisioni i Apelitit Tatimor në Ministrinë e Financave ka rrëzuar kërkesën e paditësit, ky i fundit duhej të kërkonte rivendosjen në afat pranë organit që ka zhvilluar procedurën administrative, gjë të cilën nuk rezulton ta ketë bërë. Mosveprimi i paditësit për të kërkuar të rivendoset në afatin e humbur pranë organit administrativ, paraqitet me pasoja në këtë rast, që lidhen me mosshqyrtimin në themel të çështjes nga asnjëra prej hallkave të ankimit administrativ, duke bërë që edhe gjykata të mos ketë mundësi të shprehet për themelin e çështjes, për shkak të mosshqyrtimit (ezaurimit) të rrugës së ankimit administrativ.

Përsa argumentuam më sipër, çmojmë se instituti i rivendosjes në afat lidhet me krijimin e mundësisë për organin administrativ që të shprehet për themelin e çështjes, e jo të mbyllë procedurën administrative duke vendosur mosshqyrtimin e ankimit si të paraqitur jashtë afatit. Për të garantuar të drejtën për t'u rivendosur në afatin e humbur, në rast refuzimi të kërkesës nga organi administrativ, neni 65 i Kodit të Procedurave Administrative parashikon të drejtën e subjektit për të bërë ankim sipas rregullave të parashikuara në Kod.

Ligji prezumohet i njohur nga palët dhe në këtë kontekst paditësi duhet t'i parashtronte organit që zhvillonte procedurën administrative argumentet se kërkesa e tij ishte brenda afatit të përcaktuar në ligj, ose se afati është i humbur jo për fajin e tij. Vetëm atëherë kur organi administrativ do të refuzonte kërkesën e subjektit për rivendosjen e afatit të humbur, atëherë paditësi mund të atakonte vendimin e refuzimit në gjykatë që më pas të krijonte mundësinë për organin administrativ që të shpallte për themelin e çështjes në respektim të kërkesave të neneve 55 dhe 59 të ligjit "Për procedurat tatimore" të nenit 137/3 të Kodit të Procedurave Administrative, të nenit 328/1 të Kodit të Procedurës Civile.

Kur gjykata shqyrton një çështje me objekt anulim njoftim vlerësimi tatimor, në respektim të dispozitave të kufijve ndërmjet dy juridiksioneve, çmojmë se ajo nuk është kompetente të verifikojë paraprakisht nëse ankimi administrativ është ushtruar në afat pranë organit administrativ. Këtë kompetencë mbi pretendimin e subjektit tatimor e ka në bazë të nenit 64 të Kodit të Procedurave Administrative organi që zhvillon procedurën administrative.

Në shqyrtimin e një çështjeje të tillë gjykata duhet të verifikojë nëse janë zbatuar kërkesat e neneve 55 dhe 59 të ligjit nr.8560 "Për procedurat tatimore", pasi në këtë ligj është parashikuar se apelimi kundër akteve administrative tatimore bëhet nga organet e apelimit tatimor të cilat kanë shkallë hierarkike nga më i ulëti tek më i larti. Në fjalinë e fundit të këtij neni parashikohet se "një çështje nuk mund të shqyrtohet në një nivel më të lartë apelimi pa u shqyrtuar në nivelin më të ulët. Ndërsa neni 69 i ligjit nr.8560 parashikon se "Tatimpaguesi pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuar në këtë ligj, ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës".

Ndryshe nga përcaktimet unifikuese dhënë me vendimin nr.3, datë 12.2.2008 të Kolegjeve të Bashkuara, pakica ka mendimin se: *Duke qenë se pala paditëse rezultoi të mos ketë shteruar rrugën e ankimit administrativ për shkak të paraqitjes së ankimit jashtë afatit të parashikuar në ligj, duke mos mundësuar që juridiksioni administrativ të shprehet për themelin e çështjes, për rrjedhojë duke qenë se nuk është ezauruar rruga e ankimit administrativ, çështja me të drejtë është nxjerrë nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Lushnjë jashtë juridiksionit gjyqësor. Paditësi, vetëm pasi të ketë shteruar rrugën e ankimit administrativ (ku mund të kërkohej konform ligjit, rivendosja në afat), ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës me padi dhe konform nenit 31 të Kodit të Procedurës Civile, gjykata të shqyrtojë pretendimin e paditësit në themel dhe të shpall atë të bazuar ose jo.*

Anëtarë: Shpresa Beçaj, Irma Bala.

MENDIM I PAKICËS

Unë, Perikli Zaharia, gjyqtar i mbetur në pakicë në çështjen me palë Thoma Nasi kundër dega e tatimeve Lushnjë, nuk pajtohem me atë pjesë të vendimit të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë që bën fjalë për detyrimin e gjykatës për të verifikuar paraprakisht nëse ankimi

administrativ është paraqitur në afat.

Duke mbajtur parasysh pozicionin dhe rolin që sipas Kushtetutës së Shqipërisë ka gjykata, nuk mund të pranohet që kësaj të fundit t'i duhet të hetojë në çdo rast lidhur me afatin e ankimit administrativ, edhe kur paditësi, i cili ka barrën e provës, nuk ka parashtruar një kërkim të tillë.

Në nenin 137/3 të Kodit të Procedurave Administrative (KPrA), është parashikuar se, në parim, palët e interesuara mund t'i drejtohen gjykatës vetëm pasi të kenë ezauruar rekursin administrativ. Nga ana tjetër, në nenin 59 të ligjit nr.8560, datë 22.12.1999 "Për procedurat tatimore" është parashikuar se tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuara në këtë ligj, ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës.

Përmbajtja e këtyre dispozitave, siç pranohet, nënkupton kushtin që paraqitja e padisë në gjykatë në raste të tilla bëhet vetëm pasi është ezauruar ankimi administrativ ose me fjalë të tjera, referuar rastit në shqyrtim, pasi paditësi t'i jetë drejtuar Drejtorisë së Apelit Tatimor pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve dhe Komisionit të Apelit Tatimor pranë Ministrisë së Financave dhe këto organe ta kenë shqyrtuar në themel ankimin. Kështu, në kushtet kur nuk është ezauruar ankimi administrativ, gjykata nuk mund të vazhdojë shqyrtimin në themel të çështjes.

Në kushte të tilla mendoj se, vetëm nëse paditësi do të pretendonte mosrespektimin e një procesi të rregullt ligjor në trajtimin e ankimit administrativ të paraqitur sipas tij në afat, atëherë ai, në bazë të nenit 42 të Kushtetutës, legjitimohet që t'i drejtohet gjykatës. Në këtë rast, kësaj të fundit i duhet të verifikojë dhe kontrollojë ligjshmërinë e veprimeve të organeve administrative për mosshqyrtimin në themel të këtij ankimi.

Anëtar: Perikli Zaharia